

7.5.4 Behandeling van beeldwerk

Nadat die plate aanmekaar gesweis is, moet dit skoongemaak word van enige olies, ander vetterighede en vuilheid. Enige tekens van roes moet afgeskuur word. (Wegelin 1999: 59) Nadat alle sweiswerk voltooï is, moet die dele van die beeldwerk gegalvaniseer word. Die grootte van die dele noop dat galvanisering aangespuit word, in stede daarvan om die elemente in 'n bad te dompel. Galvanisering moet voldoen aan SABS 763. (*ibid.*)

Ten einde die gegalvaniseerde dele te verf, moet twee lae emulsie-dakverf aangewend word, voldoende aan SABS 940. (Wegelin 1999: 102) 'n Dowwe wit emalje verf word op die dele gespuit. Alle afwerkings moet reeds in die werkswinkel gedoen word.

[8] VLOERTAPY

"Die grondvloer van die binnehof word nie veel in die winter benut nie, maar dien self as 'n tapyt, of skildersdoek vir die oë vanuit kantore en mense wat oor die restaurant se balkon leun."

Die vloeroppervlakte van die oorspronklike ontwerp is hanteer soos 'n tapyt wat vanuit die kantore en restaurant sigbaar is. Voorbeeld hiervan is Burle Marx se bekende vloerpatrone aan die seefront van Rio de Janeiro wat vanuit hotelkamers sigbaar is, en meer onlangs Ken Smith se MoMA daktuin in New York. 'n Ondersoek is gedoen om 'n derglike vloer te skep in die binnehof deur gebruik te maak van algemene gebruikte vloermateriale in die Kerkplein omgewing (fig.). Die resultaat was egter onvoldoende om twee redes:

- 1) die materiale is meestal donker van kleur. In die bespreking oor daglig is gevind dat die vloeroppervlakte lig van kleur moet wees om lig opwaarts te reflektereer.
- 2) die 'groen gordyn' en 'vertikale landskap' vervul reeds die doel om as beeldwerke te troon en vereis eerder 'n eenvoudige as intrieke agtergrond; die mure van 'n kunsgallery moet nie kompeteer met die kunswerke self nie.

'n Oorsig van hedendaagse landskapprojekte in *Ultimate landscape design* (Asensio *et al* 2005) ondersteun laasgenoemde deurdat die hantering van die vloer meermale uiters eenvoudig is sonder om dood en tekstuurloos te heet. Robuuste materiale wat goed verouderd (soos klip) is altyd 'n gunsteling (figure dien as voorbeeld):

- witpoort sandsteen keistene (fig.) word gebruik vir oppervlaktes waaroer dikwels geloop gaan word
- beton trappe (fig.) om hoogte verskille tussen vertrekke in die gebou en binnehof te bewerkstellig
- houtdek vir koffiekroeg (fig.) ten einde 'n ewesoortige vloer oppervlak te skep vir die binne- en buiteruimtes van die koffiekroeg
- beton eenhede waartussen mos groei (fig.) vir die area buite die biblioteek

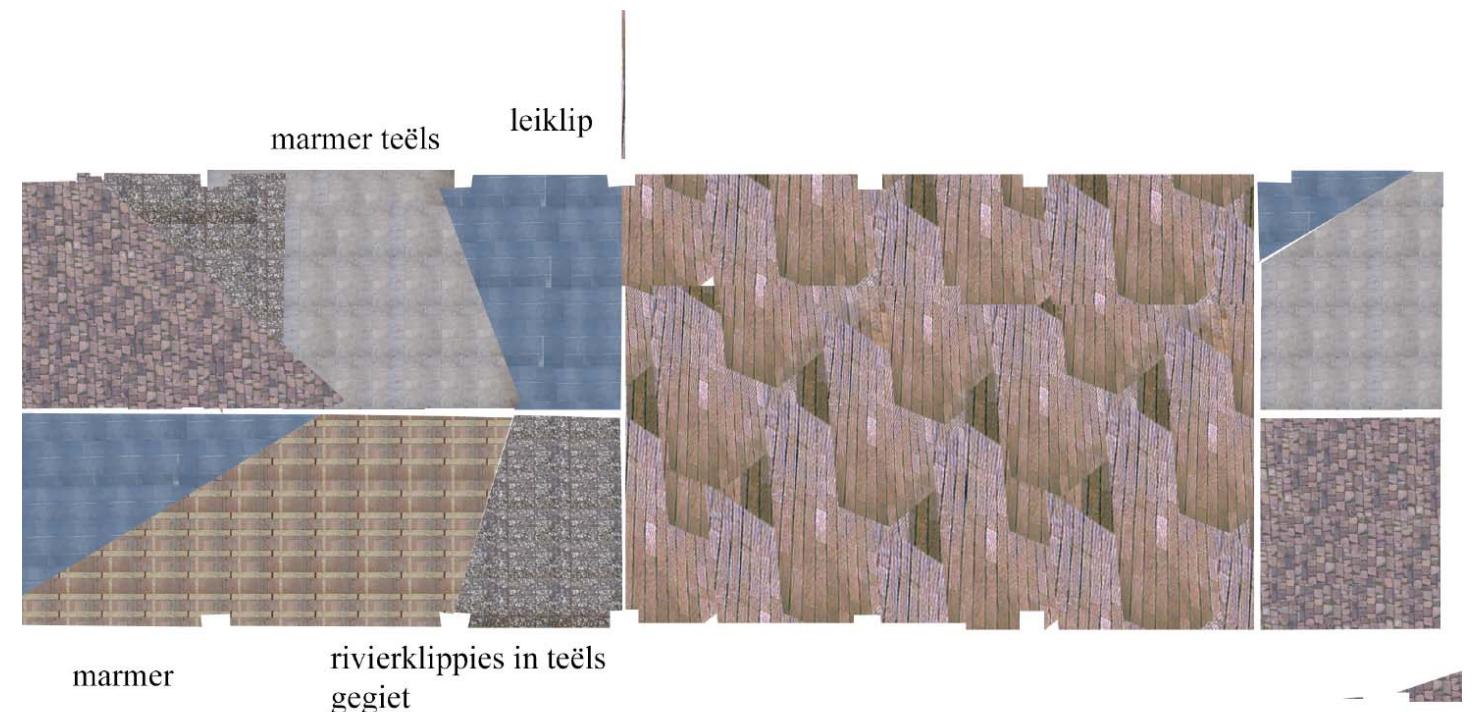
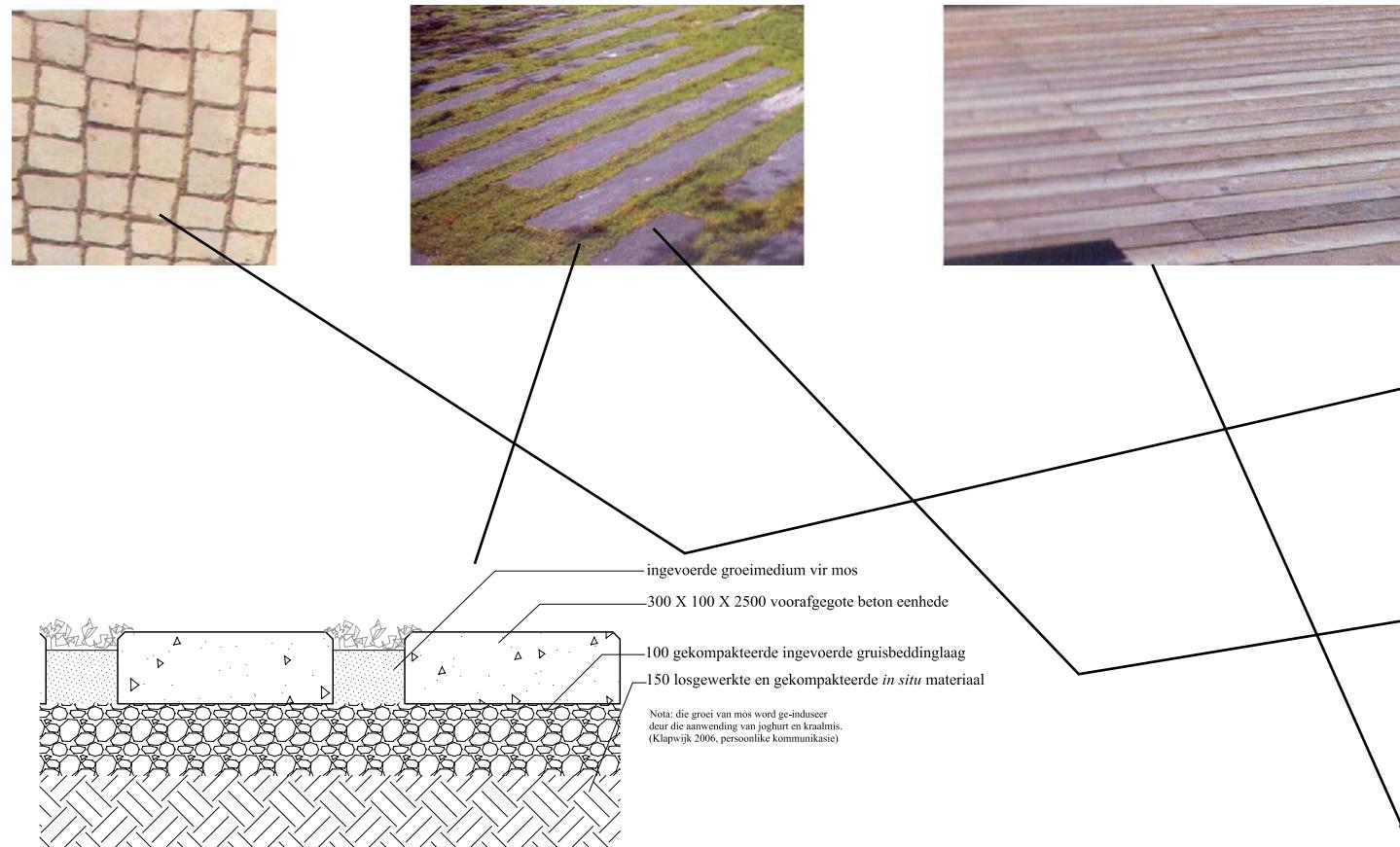

FIG 63: collage ondersoek na vloer materiale
(outeur, 2006)

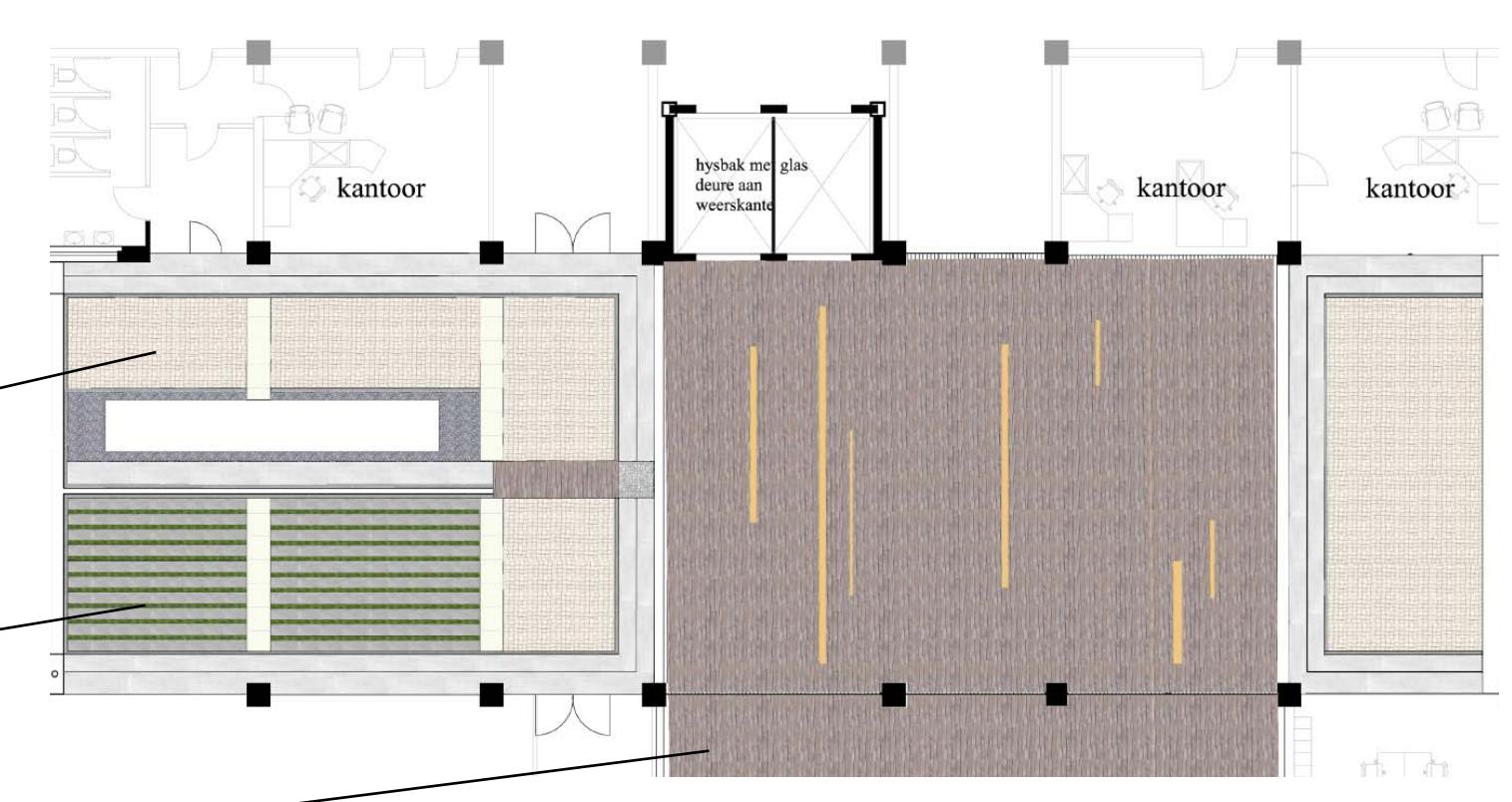
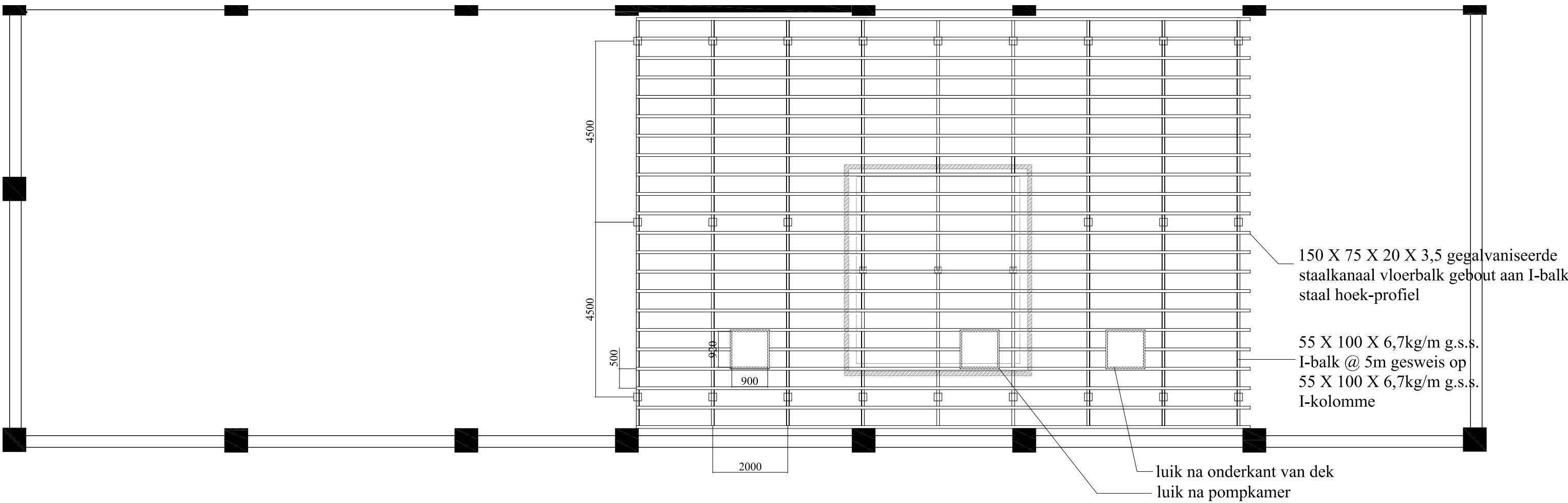
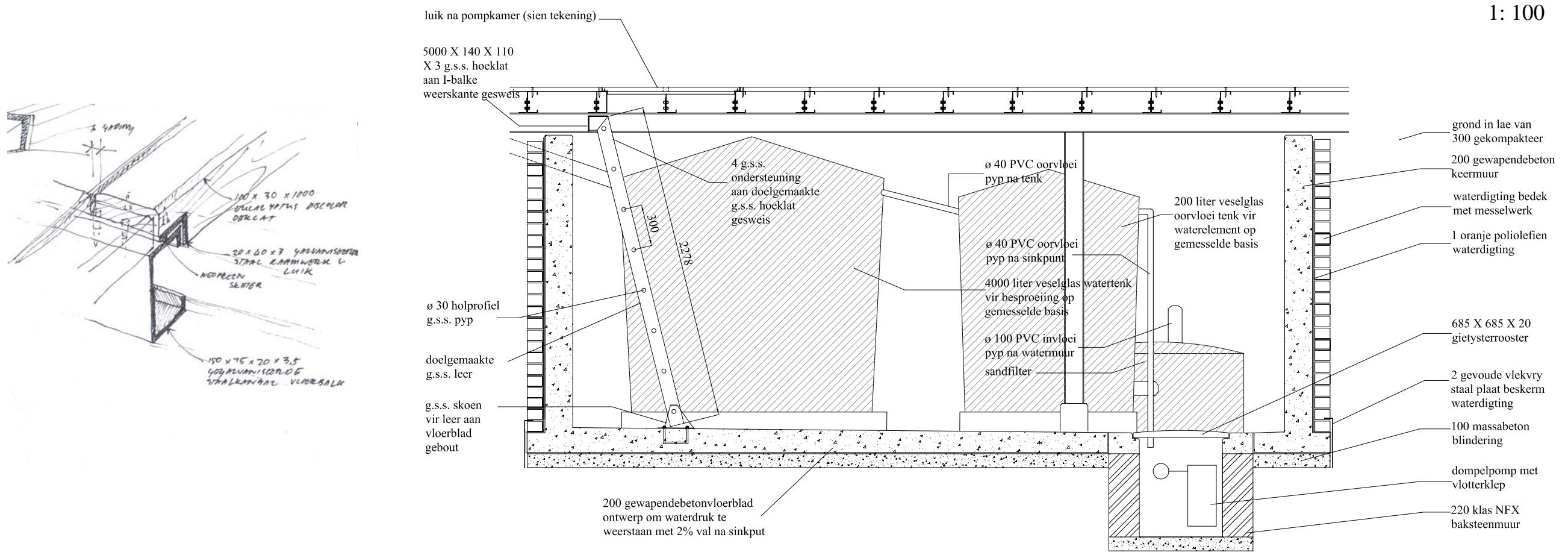

FIG 64: finale ontwerp van vloer oppervlakte
(outeur, 2006)

plan van dekstruktur
1: 100

detail van pompkamer-keermuur onder dek
(nie volgens skaal)

[9]
WATERELEMENT

“‘n koel-soos-oases ruimte met vloeiende water”

Ten einde ‘n rustige leesatmosfeer te skep buite die biblioteek, is besluit op die voorsiening van ‘n waterelement. Aangesien die binnehof reeds ruimtelik knap is, sou ‘n waterelement in die vorm van ‘n fontein (of iets dergelik) die ruimte onnodiglik vul. Hierop is besluit dat die waterelement ‘n kanaal sal wees wat vertikaal teenaan die weste muur sal afloop en horisontaal tot in die middel van die binnehof. Die westemuur word met wit terazzo teëls bedek met sonderlike swart teëls om ‘n patroon te vorm (fig.)

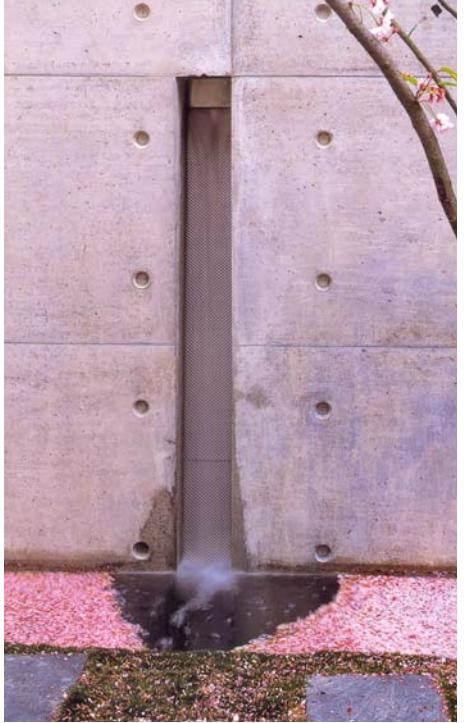

FIG 65: Voorbeeld van ‘n waterelement teen-aan muur. (in Asensio 2002: 360)

FIG 66: collage voorstelling van muurpatroon. (ouiteur, 2006)

vloer word muur in sandklipmuurbekleding teen die weste en ooste mure

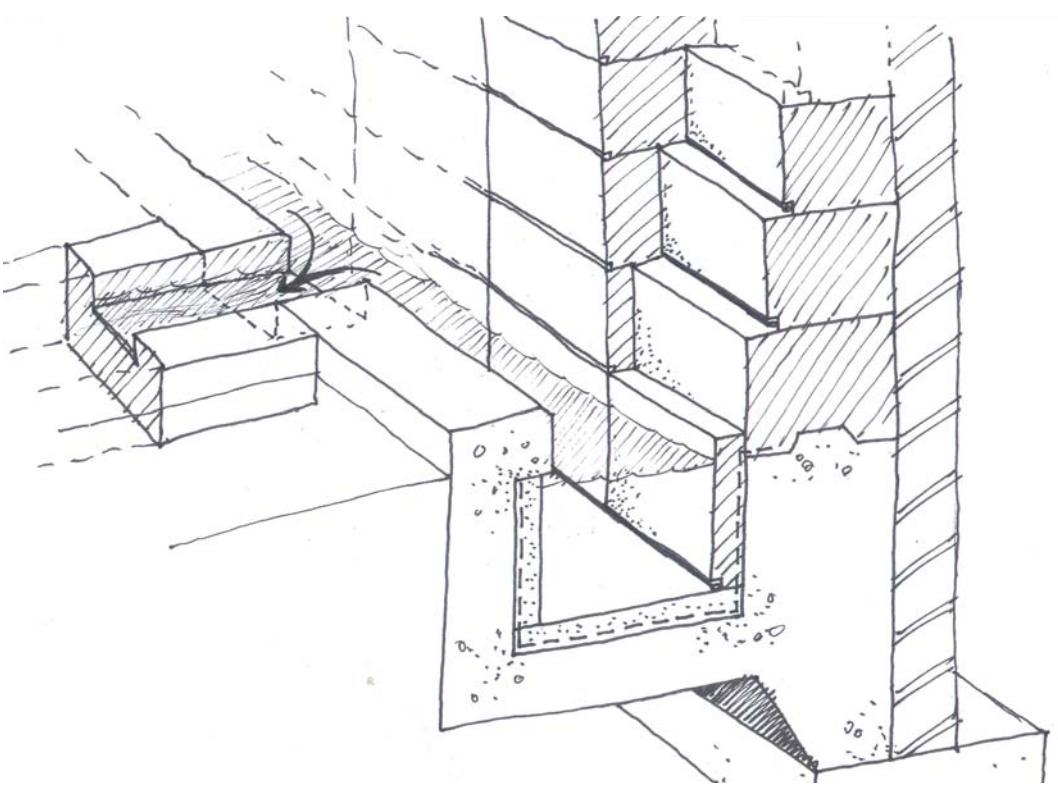

FIG 67: skets deursnit van watermuur en kanaal (ouiteur, 2006)

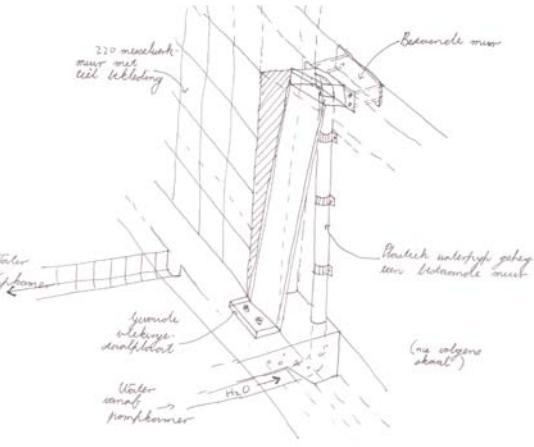

FIG 68: Sketsverduideliking van waterelement (ouiteur, 2006)

